

ARTYKUŁ 12 USTAWY Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 2008 r. O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA

Ustawa z dnia 17 października 2008r. o zmianie imienia i nazwiska, opublikowana w Dzienniku Ustaw Nr 220, pod poz. 1414 w roku 2008, jest ustawą, która nie powinna budzić wątpliwości u kierowników urzędów stanu cywilnego odnośnie jej stosowania.

Jednakże z wypowiedzi kierowników usc zamieszczonych na Forum dyskusyjnym www.usc.pl , widać, iż pewne zapisy tej ustawy są różnie interpretowane.

Artykuł 12 ustawy

W art. 12 wątpliwości interpretacyjne budziła część zapisu ust. 1 pkt 6 w brzmieniu: „ *nie została wydana już decyzja odmowna*”. To, że jest taki zapis ustawowy, to nie oznacza, że skoro już została wydana decyzja odmowna, to kierownik usc po raz kolejny nie może zająć się sprawą zmiany imienia i nazwiska. Ta sama sprawa (czyli zmiana imienia i nazwiska na takie samo imię i nazwisko wybrane przez wnioskodawcę), o której jest mowa w tym przepisie prawnym, nie oznacza, że sprawa obecna jest identyczna, jak ta, w której została wydana już decyzja odmowa. Może być inne uzasadnienie wnioskodawcy, mogą być inne złożone dokumenty na okoliczność używania imienia i nazwiska, to po prostu trzeba to sprawdzić. Sprawdzić to można tylko w jeden sposób, należy tę poprzednią decyzję mieć przed sobą i dokładnie się w nią wczytać. Gdyby w tym uzasadnieniu odmownej decyzji nie było omówionych dokumentów, na podstawie których poprzedni kierownik wydał swą decyzję odmowną, to trzeba też zażądać kserokopii tych dokumentów.

Przepis art. 61a Kpa, mówiący o odmowie wszczęcia postępowania, z powodu innych uzasadnionych przyczyn, będzie dotyczył tylko sytuacji, gdy i żądanie wnioskodawcy i uzasadnienie zawarte we wniosku i dokumenty złożone do obecnego wniosku, są identyczne, jak te, które zostały złożone już uprzednio, co spowodowało wydanie przez kierownika usc decyzji odmownej. Tu chodzi o to aby nie wydać takiej samej decyzji odmownej w identycznym stanie prawnym i faktycznym, bo wyczerpałoby to przesłanki art. 156 par. 1 pkt 3 Kpa – stwierdzenie nieważności decyzji.

O takich sprawach, jak dokładne sprawdzenie podstawy prawnej wydanej wcześniej decyzji odmownej, nie powinnam wspominać ale wspomnę, bo gdyby okazało się, że jest w niej zamieszczony art. 120 Prawa o aktach stanu cywilnego a w uzasadnieniu informacja, że przez zapis „na imię lub nazwisko używane”, poprzedni kierownik usc rozumiał tylko nazwisko i imię używane w kraju, pomimo iż wnioskodawca mieszka za granicą, to jest podstawa prawna do stwierdzenia nieważności tej decyzji na podstawie art. 156 pkt 2 – decyzja została wydana bez podstawy prawnej i z rażącym naruszeniem prawa, oczywiście prawa materialnego, czyli art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o zmianie imienia i nazwiska.

Postępowanie takie wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu a właściwym do stwierdzenia nieważności decyzji jest organ wyższego stopnia (art. 158 Kpa).

Krystyna Gładych